

ZUŠ TIŠNOV 70 VÝROČÍ ZALOŽENÍ ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LET

V rámci seriálu k 70. výročí založení Základní umělecké školy Tišnov jsme pokročili již k předposlední kapitole. Po prezentaci jednotlivých studijních oborů, jimiž jsme se zabývali v minulých číslech, se tentokrát zaměříme na soubory, kapely a orchestry, které existují či existovaly pod hlavičkou školy. Největší pozornost budeme věnovat Ha-kapele, která v dnešní podobě oslaví napřesrok již 20 let svého trvání, nevynecháme ale ani jejich mladší kolegy z orchestrů TOM Band a FaltaBand. Členové úspěšného seskupení Undistortion se nám představí formou odpovědi na sedm jednoduchých otázek a jeho leader, učitel Marek Kubát, nás seznámí i s dalším souborem, který na škole vede, klasickým ansámblem Barocco Aggionato. Za měsíc celý cyklus uzavřeme pohledem na jednotlivé pobočky ZUŠ v sousedních obcích a městýsech.

kapitola

6

MALÝ ÚVODNÍ PRŮVODCE HISTORIÍ ŠKOLNÍCH SOUBORŮ

Václav Seyfert

V době prvního ředitele Aleše Smiška vznikala školní seskupení zejména díky učiteli Jakubu Horákovi, který sestavoval z žáků komorní i orchestrální soubory, s nimiž vystupoval především na různých městských oslavách. Ze starých časů vzpomíná dnešní „Ha-kapelník“ Ladislav Havlík i na ansámbl vedený v druhé půli šedesátých let učitelem Janem Králem, v němž jako dítě sám hrával na bicí a který měl v repertoáru především různé operetní melodie. Školní dechovku vedl pro změnu učitel Karel Zhoř.

Na souborovou hru se začal klást větší důraz především po nástupu druhé ředitelky Jany Pujmanové. Vznikaly dechové orchestry (vedli je Pavel Polanský, Josef Cecava či Jaroslav Halouzka), pěvecké sbory (Božena Dozbabová), estrádní orchestr (Jaromír Škára), dechové komorní soubory (Josef Ceca-

Školní dechovka vedená Jaroslavem Halouzkou na první soutěži dětských dechových hudeb okresu Brno-venkov v Ivančicích 1979.

Foto: archiv školy

va, Jaromír Škára), smyčcové soubory (Miroslav Hron, Hana Bahenská) nebo akordeonový soubor (Bohuslava Nedomová). Na školních soutěžích mnohé z nich dosahovaly až na medailová umístění v celostátních kolech. Podobnou pozornost škola věnovala svým souborům i v období 1996–2009, kdy v čele stál ředitel Jaromír Škára.

V současnosti zastřešuje tišnovská ZUŠ hned několik souborů – o těch nejznámějších se dočtete podrobněji v následujících článcích, ale na tomto místě jmenujme z poslední doby ještě některé další. V nedvědické pobočce vede již zmiňovaná paní učitelka Nedomová kapelku **Minimusic**, tvořenou hráči a hráčkami na akordeony a klávesové nástroje. Tamtéž nedávno existovalo i nástrojově obdobně složené **Pernštejn Trio**. Pan učitel Zdeněk Vašíček zase v Tišnově příležitostně sestavoval ansámbl **Corpus Novum**, určený pro prezentaci adventního chrámového díla v kostelích.

Většina dnešních školních kapel, kterým jsou věnovány příští řádky, se sice zabývá současnými hudebními žánry, ale zásluhou učitele Marka Kubáta se nezapomíná ani na baroko. Tak si ta seskupení postupně projdeme...

S LADISLAVEM HAVLÍKEM O ZNAČCE HA-KAPELA

Václav Seyfert

Exkluzivní značku představuje mezi soubory spjatými s tišnovskou „ZUškou“ především Ha-kapela. V příštím roce oslaví dvacet let své existence, přičemž již před tím působila pod tímž názvem také formace složená z úplně jiných členů.

„Tomu všemu ovšem předcházely ještě různé školní orchestry v měnicích se sestavách, které hrály především současné i bývalé hity,“ vzpomíná kapelník Ladislav Havlík ve dvacet let starém almanachu k 50. výročí školy. „Název Ha-kapela, který mimochodem geniálně vymyslel ředitel ZUŠ Jaromír Škára, veřejně zazněl poprvé v prosinci 1996 na koncertě v sále Městského kulturního střediska.“ Tehdejší sestava, složená z pěti žáků a dvou učitelů, se už viditelně zaměřovala na jazzrockový repertoár a v dubnu

1999 natočila i vlastní CD nazvané Bingo. Byly na něm skladby světových velikanů typu Herbieho Hancocka, Joe Zawinula či Billyho Cobhama doplněné jednou vlastní kompozicí Marka Stodůlky, podle níž dostalo album název. Ha-kapela desku nahrála ve složení: Ladislav Havlík – kapelník, klávesy, Marek Stodůlka – elektrický klavír, Marek Kubát – kytara, Adam Havelka – baskytara, Michal Smolka – bicí, Jaroslav Halouzka – trubka, Radim Krejčí – tenorsaxofon, hostovali zde i nejvyšší představitelé školy ředitel Jaromír Škára na perkuse a jeho zástupce Jan Beránek na housle. Výrazným členem kapely byl kromě již jmenovaných i baskytarista Marek Střelecký, který ale nějakou dobu před natáčením narukoval na vojnu.

„Původní sestava zanikla v roce 2000,“ píše Ladislav Havlík pro změnu v programu ke koncertu na oslavu 10. výročí nové Ha-kapely v červnu 2010 v Kině Svratka. „Současně se ale začala rodit úplně nová, která si vzhledem k nízkému věku členů, pohybujícímu se mezi 10 až 15 roky, prvních pět let říkala zdrobněle Ha-kapelka a teprve poté převzala „dospělácký“ název Ha-kapela s pořadovým číslem dvě.“ Jména zakládajících členů a vývoj perzonálního obsazení lze shrnout do níže uvedené tabulky.

Kapela kromě běžných vystoupení zpočátku reprezentovala ZUŠ Tišnov i na různých soutěžích, kde získala první místa v krajských kolech (2004, 2007) a třetí místo v Ústředním kole

Ještě jako Ha-kapelka na vystoupení 4. 6. 2001 v tišnovském kinosále. Foto: archiv Ladislava Havlíka

jazzových orchestrů (2007). Zúčastňovala se pravidelně také komponovaných pořadů k výročí různých významných skladatelů (R. Rodgerse, J. Ježka), které pořádala škola. Na kontě má také živé CD z někdejšího vystoupení v tišnovském RockStar Café (listopad 2013) a dvě DVD z výročních koncertů k 10 a 15 letům kapely (červen 2010, květen 2015). O podobné

nástroj	jméno:	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017...	
klavír, klávesy	Markéta Havlíková	—————																		
	Naďa Bartoňková	—————																		
	Tereza Hnáťová	—————																		
	Ladislav Havlík	—————																		
zobcové flétny	Roman Havlík*	—————																		
	Radek Večeřa **	—————																		
baskytara	Marek Šikula	—————																		
	Jiří Jaroš																			
bicí	Tomáš Kadlec	—————																		
	Jan Bytešník***																			
	Jan Pařízek****																			
	Petr Mikšovič																			
trubka	Jan Lukas																			
	Lukáš Tota																			
	Radek Večeřa **																			
	Aleš Cecava																			
saxofon	Roman Havlík*																			
	Jan Pařízek****																			
	Ondřej Pokorný																			
	Richard Cvrkal																			
kytara	Vojtěch Hanák																			
perc., zpěv	Jan Bytešník***																			
flétna, zpěv	Zuzana Brdíčková																			
zpěv °)	Al. Ochrymčuková																			
	Jan Brdíčko																			

°) v případě Aleny Ochrymčukové později i klavír

Ha-kapela ve „více než kompletní“ sestavě po koncertě v někdejší *RockStar Café* 16. 11. 2012. Foto: Eva Floriánová

technické produkty, stejně jako o ozvučení či osvětlení jednotlivých akcí, se starají především Miroslav Motejl a Petr Humpolec, které lze bez nadsázky označit za sice nehrající, ale stále a důležité členy kolektivu.

„V současnosti hrajeme zhruba pět koncertů ročně,“ podotýká k aktuální situaci kapelník, „z toho vždy dva v brněnském *Metro Music Baru*. Některé jsou speciální, třeba na Vánoce jsme připravili jazzové úpravy známých koled. V poslední době je ale organizačně čím dál náročnější najít termíny a dát všechny dohromady. Členové postupně zakládají rodiny, mnozí vyjíždějí třeba i na delší dobu do ciziny a je tedy problém sejit se aspoň jedenkrát za 14 dní na zkoušku, což upřímně řečeno stejně nestačí.“

Jakému repertoáru se dnes kapela věnuje a jak jeho složení vzniká? „Hrajeme momentálně takovou všehochuť jazzu a popu, každopádně ale hudbu, která se moc nevysílá v rádiích, a vyhýbáme se samozřejmě jednoduchým věcem na tři akordy. Ročně děláme 6–8 nových kousků, často dost těžkých, takže je zkusíme třeba půl roku. Já mám zaevidovány všechny skladby, které jsme kdy hráli, je v tom opravdu široký žánrový rozptýl od velmi náročné Jazzové suity *Matúše Jakabčice*, k jejíž prezentaci jsme si dokonce vypůjčovali barytonsaxofonistu a trombonistu, až třeba po spíše žertovný popěvek *Šrouby a matice* od skupiny *Mandrage*. V poslední době už s návrhy nových skladeb přicházejí i členové kapely, ale konečné slovo mám já a také veškerá aranžmá tvořím sám. Nikoho z mladých jsem k tomu bohužel nedokopal, takže nejen z pohledu organizačního, ale i aranžérského to vypadá tak, že až sám skončím, kapela nejspíš zajde. Do roku 2010 jsem dokonce veškeré partitury rozepisoval ručně, teď mi alespoň pomáhá software typu *Sibelius*, což je úleva, protože píšu aranže i pro další školní kapely, jako jsou *TOM Band* či *FaltaBand*.“

A jaké je tedy v současnosti spojení Ha-kapely se základní uměleckou školou? Především má soubor možnost zkoušet v prostorách školy, která se mu tak odvděčuje za to, že někdejší odchovanci vlastně dodnes pomáhají šířit její dobré jméno. Ale onen vděk je v každém případě oboustranný, dokonce můžeme říct i trojstranný, protože jako další prvek vstupují do hry diváci, posluchači a příznivci kapely. Ha-kapela má totiž velmi rozsáhlý a věrný okruh stálých fanoušků, což je další pozitivum, které určitě těší kapelníka, hudebníky i školu.

DVA (NEBO DVĚ?) BANDY MIROSLAVA FALTY

Václav Seyfert

Ve školním roce 2011–12 se na tišnovské ZUŠ zrodila kapela, která si říkala *Junior Band*. V jejím čele stál učitel žesťových nástrojů Josef Cecava, jeho pravou rukou byl mladší kolega Miroslav Falta. K dispozici bylo méně dechařů a více klávesistů, rytmika byla docela moderní, takže nevznikla dechovka, nýbrž taneční orchestr. Když členové poněkud povyroستli, přestali se už cítit juniory a přejmenovali svůj soubor na **TOM Band**. Rozšířila se při tom sice fáma, že nový název je odvozen od křestního jména ředitele školy Tomáše Zouhara, ovšem nebyla to pravda – šlo o zkratku tří slov *Taneční orchestr mladých*.

Do zdárného vývoje souboru velmi aktivně vstoupili i mnozí rodiče, kteří se v podstatě finančně složili na část vybavení (klávesy, basové combo) a tatínek trumpetisty Madera dokonce sám inicioval výrobu vkusných pultíků, kterými se orchestr dodnes pyšní při svých koncertních vystoupeních.

Na rozdíl od starší Ha-kapely, která kráčela spíše jazzovým směrem, bylo nové těleso zaměřeno na posluchačsky přístupnější repertoár a vyvíjelo se na Ha-kapele naprosto nezávisle, nicméně jistá spojení tu přece jen existují. Některé členové *TOM Bandu* (saxofonisté Ondřej Pokorný a aktuálně i Richard Cvrkal) s rostoucím věkem přešli právě do kapely *Ladi Havlíka* a ten navíc psal a dosud stále píše aranže nejen pro svůj orchestr, nýbrž i pro toto mladší seskupení. Dalším využívaným aranžérem je pak v poslední době brněnský Petr Janovský, který má na kontě řadu velmi zajímavých úprav – za všechny jmenujme trefné pojetí písničky *Strejček Jonatán* od skupiny *Olympic*. V jednom směru je *TOM Band* dokonce „úspěšnější“ než Ha-kapela, v podobě Adama Koláře má totiž stálého trombonistu, po čemž kapelník Havlík zatím jen marně touží, v sestavě se navíc objevuje dokonce i lesní roh.

Ještě jako *Junior Band* se orchestr představil v roce 2013 na školní soutěži v Kyjově, o tři roky později absolvoval podob-

TOM Band a jeho stylové pultíky na fotografii pocházející z webových stránek ZUŠ Tišnov.

Miroslav Falta na snímku Jiřího Němce

nou akci v Mikulově. Zhruba v té době ovšem zakladatel Josef Cecava jako kapelník skončil a vedení převzal Miroslav Falta, šéfující ale současně i později založenému **FaltaBandu**, který je čímsi jako „mladším klonem“ prvně jmenované kapely. Oba orchestry v současnosti často vystupují společně. Vloni na jaře jsme je takto mohli slyšet v sokolovně, koncem

roku v Kině Svratka, teď se chystají na vystoupení při Dni hudby U Palce v neděli 23. června a v týdnu před tím si dají ještě tamtéž drobný předkrm na společné produkci s bubeníky (20. června). Zatímco členy FaltaBandu jsou mnohdy i teprve dvanáctileté děti, věkový průměr TOM Bandu je přece jen o něco vyšší a ti menší tedy zákonitě ke svým starším kolegům vzhlížejí jako k metě, na kterou by se rovněž chtěli dostat. Někteří z členů – konkrétně například již jmenovaný Adam Kolář, Matěj Špaček, Antonín Lavička nebo nejnověji Josef Klement – byli přijati už i na konzervatoř.

Repertoár vybírá kapelník Miroslav Falta, který si do toho ale od těch starších dětí už rád nechává do jisté míry mluvit – obvykle respektuje přání členů, kteří mají rádi taneční rytmy, například písně Michaela Jacksona, Vojty Dyka nebo zpěvačky Kristíny, jejíž songy v kapele příznačně interpretuje vokalistka stejného jména Kristýna Štěpánková. S TOM Bandem pan učitel Falta i zpívá, současně si svoje kapely i sám ozvučuje a mívá tedy při různých výchovných koncertech či zábavných pořadech pro děti docela „fofr“. U TOM Bandu dbá i na to, aby kapela měla stále repertoár v délce alespoň 90 minut a mohla tedy zahrát třeba i k tanci.

Orchestry zkouší přímo ve škole, ale vzhledem k počtu členů je to z hlediska prostoru již téměř na hranici únosnosti. Věřme, že obě kapely budou i nadále zaznamenávat přísun nových tváří a že nadšený a obětavý kapelník Falta bude mít stále z čeho vybírat.

OŽIVUJEME HUDEBNÍ HISTORII ANEB BAROCCO AGGIORNATO

Marek Kubát

Vznik souboru se datuje k počátku školního roku 2009/2010, kdy jsem se rozhodl nastudovat s žáky tišnovské ZUŠ několik vokálně instrumentálních částí z opery Claudia Monteverdiho L' Orfeo. Na základě předchozích mnohačetných zkušeností ze vzájemné spolupráce jsem oslovil kolegyni Dagmar Fišerovou, která se svým sborem precizně nastudovala vokální party. Jasná volba též byla při výběru instrumentalistů souboru. Díky všeobecně známému nadšení kolegy Jaroslava Halouzky pro barokní hudbu bylo hned od začátku jasné, že instrumentální party nastuduje flétnový consort z jeho třídy. Vokální a instrumentální party jsme podpořili žáky z mé kytarové třídy, kteří se zhostili partů basso continua. Provedení tohoto projektu mělo premiéru

na vánočním koncertě, který se uskutečnil na konci roku 2009 v koncertním sále MěKS Tišnov. Tehdy jsme ještě vystupovali pod neutrálním názvem Barokní soubor, ale bylo nám jasné, že tímto projektem naše spolupráce nekončí.

Bylo tedy třeba vymyslet vhodný a vypovídající název. Vzhledem k výslednému zvuku souboru, který zcela ctí barokní interpretaci, ale zároveň nemá možnost používat repliky historických nástrojů, se mi zdálo velice vhodné použít název aktuální či aktualizované baroko. Itálie je velice úzce spjatá se vznikem barokní hudby, navíc barokním souborům italské názvy velice sluší. Z těchto důvodů jsme české Aktualizované baroko překřtili na italské **Barocco Aggiornato**.

Souboru se navzdory krátkému působení podařilo uskutečnit mnoho koncertů a vystoupení v rámci kulturního programu na slavnostních vernisážích. Účinkování na vánočním koncertě v sále MěKS Tišnov se pomalu stává tradicí, stejně jako každoroční účinkování na festivalu Máme rádi baroko v Opavě. Že by hudba měla opravdu přinášet především radost, se soubor přesvědčil na koncertě pro pacienty hospice sv. Josefa v Rajhradě. Tento koncert byl pro posluchače i účinkující velice silným zážitkem, který zůstane navždy zapsán v našich duších.

SVĚT TÓNŮ PODLE UNDISTORTION

Václav Seyfert

Objevem posledních let je mezi kapelami složenými z žáků tišnovské Základní umělecké školy zejména soubor **Undistortion**, vedený Markem Kubátem. Protože jsme o téhle skupině poměrně nedávno na stránkách Tišnovských novin psali (v březnovém čísle loňského ročníku), pojali jsme aktuální materiál o jejích členech úplně jinak. Každý z nich od nás dostal sedm jednoduchých otázek ve stylu „to či ono“ a buď na ně pouze jednoslovně odpověděl, nebo svůj názor trochu více rozvedl. Nevyjádřil se nám sice kytarista Ondřej Chvalkovský, ale i bez něj si z dostupných reakcí uveřejněných na následující straně můžete určitě udělat obrázek o tom, jaký je svět tónů podle Undistortion.

Skupina Undistortion při koncertě.

Foto: bandzone

odpovídá dotaz	Eliška Kohoutková příčná flétna	Hana Sklenářová housle	Jan Mačák klávesy	Michal Himmer baskytara	Kryštof Kubát perkuse
JAZZ, nebo ROCK?	Těžká otázka, ale spíš to bude JAZZ.	Rozhodně JAZZ, je rozmanitější, harmonicky zajímavější a nabízí víc možností.	JAZZ. Jazzová hudba bývá důmyslnější (některá ovšem není, navíc může být nudná, musím přiznat).	ROCK	Tyhle dvě otázky jsou zcela irelevantní. Hudební vkus záleží dle mého především na náladě a okolnostech. Například při cvičení preferuji rock nebo něco úderného, kdežto když si chci odpočinout a užít si poslech v plné kvalitě, mám raději něco jemnějšího.
RAP, nebo BLUES?	RAP!	BLUES, ale asi jen proto, že druhou možností je rap, který mi nic neříká.	BLUES. V rapu sice mohou zaznít zajímavé myšlenky, ale mně osobně se tento styl nezamlouvá.	RAP	
DUR, nebo MOLL?	DUR..., protože tak to mám prostě radši.	MOLL, protože mollové tóniny pro mě mají větší hloubku, větší citové vyjádření.	DUR i MOLL i jiné tóniny. U akordů střídat, jak se hodí. Co se týká melodie, myslím, že by opakované střídání tóniny ve skladbě moc pěkné nebylo, takže vyjímaje občasná krátká vybočení bych se spíše držel jedné tóniny (a ve skladbě ji měnil jen zřídka).	DUR	Moc nevím, co tyto zkratky znamenají, takže tuhle otázku bojkotuji.
FORTE, nebo PIANO?	Mám ráda naše kapelové FORTE!	FORTE, protože piano se nehraje zrovna nejlíp a ve forte se nemusím držet při zdi.	PIANO. Dynamika může být dobrá věc, forte jsem nevolil, protože se to s ním někdy dost přehání (často tedy spíše vinou zvukaře).	FORTE	Forte a piano jsou po pravdě asi to jediné, co jsem si zapamatoval z hudební nauky. Jelikož jsem bubeník, tak za mě určitě FORTE, ale občas jen tak začít hrát piano není určitě k zahození. Na hudbě totiž preferuji barevnost a rozmanitost.
VOCAL, nebo INSTRUMENTAL?	INSTRUMENTAL	INSTRUMENTAL, protože mám možnost nějaké kontroly, mám se na co spolehnout.	INSTRUMENTAL. Těžká volba, zpívání může některé skladby velice obohatit, u jiných ale působit rušivě (na mě osobně).	VOCAL	INSTRUMENTAL. Bohužel neumím zpívat, takže samozřejmě všechny vokalisty obdivuji, ale instrumental je pro mě prostě zajímavější.
ACOUSTIC, nebo ELECTRIC?	Jednoznačně ACOUSTIC!	ACOUSTIC, je to v určitém smyslu těžší, ale zároveň to nástroji neubírá nic z jeho podstaty a charakteru, záleží na nástroji.	ACOUSTIC. Kdybych se ale měl učit hrát na kytaru, pořídil bych si elektroakustickou.	ELECTRIC	Spíše ACOUSTIC, je to jednodušší a mému uchu přívětivější.
PAT METHENY, nebo MAREK KUBÁT?	Follow Me od Pata Methenyho je má první zkušenost s kapelou Undistortion, ale to všechno jen díky MARKU KUBÁTOVI!	Zbytečná otázka, jasná odpověď!	MAREK KUBÁT. Je to sázka na jistotu, toho druhého jsem v životě neviděl.	Samozřejmě KUBÁT! (vše shora uvedené proto, že mám rád rychlost, tvrdost a pořádný rachot!)	Sice nevím, kdo je Pat Metheny, ale na Googlu o něm psali, že je to jeden z nejlepších jazzových kytaristů. Rozhodně ale nemá na našeho kapelníka a otce v jedné osobě MARKA KUBÁTA.

"Slaté s námi"

OSLAVY 70. VYROČÍ ZALOŽENÍ

www.zustisnov70.cz